

άριστερᾶς, ἐπίσης δὲ οὐδεὶς εὖ ήγμένος θὰ τολμήσῃ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς τὸ μαχαίριον να φάγη ἵθιν διὰ τῆς ἀριστερᾶς, διότι ἐπὶ τέλους η συνήθεια τὸ ἀπαιτεῖ, ἔξαιρουμένων τῶν καπνιστῶν ἵθινων, ἔλους τοὺς ἄλλους ὅπτοὺς η βραστοὺς νὰ τρώγωμεν κρατῶντες τὸ πηρούνιον διὰ τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ μαχαίριον ν' ἀφίνωμεν κατὰ μέρος, ἐν φαλακραῖα καὶ τὰ καρυκεύματα, τὸ ψητόν, τὴν σαλάταν καὶ τὰς ὄπωρας ἐπικρατεῖ ἥδη πανταχοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Ρωσίᾳ κτλ. η συνήθεια νὰ τρώγωσι διὰ τῆς ἀριστερᾶς, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ νὰ κρατῶσι τὸ μαχαίριον.

Ο τρόπος οὗτος τοῦ τρώγειν δὲν εἶναι παλαιὸς καὶ πιθανῶς, εἰς ηχήθη εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον ἔξι Ἀμερικῆς, ητοι ἐκ τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν διεδόθη μεταξὺ τῶν ὀλιγώτερον τιμώντων τὴν λεπτὴν συμπεριφορὰν λαῶν, κατόπιν δὲ ἐπεκράτησεν εἰς δόλα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη τῆς γῆς.

Πρὸ δὲ τοιούτων εἰςτι ἔνικυτῶν ταξιδεύων τις ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ἥδυνατο παρὸ τὴν τράπεζαν εὐκόλως νὰ διακρίνῃ τὸν Ἀγγλον ἀπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ, διότι δὲ μὲν πρῶτος ἔτρωγε μόνον διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν φαλακρῷ κατοικος τοῦ νέου κόσμου ἐπεξεργάζετο τὰ φαγητὰ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἔκινει δὲ πρὸ πάντων τὴν προσοχὴν τῶν παρακαλημένων διὰ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἔφερε τὰ φαγητὰ εἰς τὸ στόμα, μεταχειρίζομενος πρὸς τοῦτο μόνον τὸ μαχαίριον.

Πρὸ πέντε ἔτῶν ἔλοι οἱ Γάλλοι, οἱ ταξιδεύοντες εἰς Γερμανίαν, ἦρωτων ἀποροῦντες διὰ τί πάντες ἔδω αἱ ἀνθρώποι τρώγοντες μεταχειρίζονται μόνον τὴν ἀριστεράν, καὶ

ὅμως κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα η συνήθεια αὕτη μετεδόθη καὶ εἰς Γαλλίαν, ὅπου αἱ καλλίτεραι τάξεις τοῦ λαοῦ τρώγουσι διὰ τῆς ἀριστερᾶς, κρατοῦσι δὲ τὸ μαχαίριον εἰς τὴν δεξιάν. Οὐδέποτε ὅμως ὁ γάλλος τρώγει διὰ τοῦ μαχαίριον, καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἀνθρωπὸς τοῦ λαοῦ αἰσθάνεται ὡς ἔξι ἐντίκητον πόσον ἀγδεῖς εἶναι τὸ νὰ τρώγῃ τις μὲ τὸ μαχαίριον.

Ἄλλ' ὅστις ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσῃ τὴν ταχύτητα μεδ' ης τρώγουσιν οἱ Ἀμερικανοί, τὴν λαμαργίαν καὶ τὴν βίσαν μεδ' ης καταβροχίζουσι τὰς πρὸ αὐτῶν τροφάς, θὰ διμολογήσῃ μεδ' ημῶν δτι η συνήθεια τοῦ τρώγειν διὸ τῆς ἀριστερᾶς δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων. Ἀμα ὡς δὲ Καλιφόρνιος ἀποκόψη διὰ τῆς δεξιᾶς τὸ τεμάχιον τοῦ κρέατος, ἀμέσως φέρει αὐτὸς εἰς τὸ στόμα διὰ τῆς ἀριστερᾶς καὶ οὕτως ἔντος λεπτῶν βλέπομεν αὐτὸν καταναλίσκοντα σεβάσμια ποσὰ κρέατος καὶ ἄλλων τροφῶν.

Ἐν Ἀμερικῇ προερχονται οἱ ἀνθρωποι εἰς τὸ ζενοδοχεῖον καὶ χωρὶς νὰ παρατεθῇ τράπεζα τρώγουσι μετ' ἀστραπικίας ταχύτητος. Ἐπειδὴ δὲν τῇ χώρᾳ ταύτῃ παντὸς ἄλλου μᾶλλον ἐκτιμῶσι τὴν ἀρχὴν „δι χρόνος εἶναι χρήματα“, εὔρον φυσικῶς ἔτι καὶ δὲ τρόπος οὗτος τοῦ τρώγειν εἶναι πρακτικώτατος καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς ἀρχὰς των. Οὕτω δὲ βαθμηδὸν εἰςήγαγον αὐτὸν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν σήμερον βλέπομεν εἰς τὰς καλλιτέρας τάξεις νὰ τρώγωσι δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, εἰς τὰς κατωτέρας δὲ μάλιστα νὰ μεταχειρίζονται ἀντὶ τοῦ πηρουγίου τὸ μαχαίριον.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Οὐχὶ ἀδίκως θεωροῦνται ἐκ τῶν ἄλλων τῆς μέσης Εὐρώπης λαῶν οἱ Γερμανοί ὡς οἱ ἀκάματοι ἀναμορφωταὶ καὶ σκαπανεῖς τῆς μέσης καὶ κατωτέρχος τοῦ λαοῦ πατιδεύσεως, διότι πραγματικῶς δὲ τοιούτους τοῦ λαοῦ πατιδεύσεως, διότι ἐπετέλεσαν δὲν δύναται παρὰ νὰ κινήσῃ τὸν θαυμασμὸν παντὲς ὀπωςοῦν προηγμένου πατητηρητοῦ. Μεταξὺ ἄλλων ἐπωφελῶν καὶ χρησίμων εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν ἰδρυμάτων, αὐτοὶ ἐκ τῶν πρώτων συνέστησαν καὶ ἀνέπτυξαν εἰς βαθμὸν σχεδὸν ἀπίστευτον τὸ σύστημα τῶν δημοτικῶν ἀναγνωστηρίων, ἐν οἷς πάς δὲ βουλόμενος νὰ δύναται καθ' ἐκάστην δώρεδὲν ν' ἀναγινώσκῃ τὰ νεώτερα συγγράμματα καὶ τὰ ἐπισημότερα περιοδικά, καὶ τῶν δανειστικῶν βιβλιοθηκῶν, αἵτινες κατὰ χριλιάδας ἀριθμοῦνται ἀνὰ πᾶσαν τὴν γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν.

Ἐν τούτοις εἰς τὸ εἶδος τοῦτο οἱ Ἀγγλοι ἀνεδείχθησαν διδάσκαλοι τῶν Γερμανῶν καὶ αὐτοὶ καταλαμβάνουσι τὴν πρωτίστην θέσιν μεταξὺ τῶν ἔθνων ὡς πρὸς τὴν ἔξαπλωσιν καὶ τακτικὴν λειτουργίαν τοιούτων, πράγματι κοινωφελῶν, ἰδρυμάτων.

Μεταφέρομεν τὸν φίλον ἀναγνώστην ἥδη εἰς μίαν τῶν βιομηχανικῶν τῆς Ἀγγλίας πόλεων. Οὐδὲν μέρος εὐρίσκομεν δυνάμενον νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τας αἰσθήσεις μας. Δάσος καπνοδοχῶν, αἰωρεῖται πυκνῶς ὑπεράνω τῆς πόλεως, μία δὲ μόνον ὑπάρχει πλατεῖα δενδροφυτος, ἐφ' ης οἱ βεβαρημένοι ὀφθαλμοί μας δὲ ἀνεπαύσοντο ἴσως, ἐὰν καὶ αὕτη δὲν ἥτον ἔμπλεως ἀνθράκων, κόνεως καὶ ποικίλης ἄλλης ἀκαθαρσίας.

Ἐγομεν τὸ αἰσθήμα, ὡςδὲν δεινὸς ἐφιάλτης νὰ ἐπίεις τὸ στῆθος μας καὶ μόλις ἀναπνέομεν ἐν τῇ κονιορτώδει ταύτῃ καὶ καθύγρῳ ἀτμοσφαίρᾳ, εἰς ην ὅμως τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας χρεωστεῖ τὴν ἀκμήν του, διότι καθ' ἡμέρας δὲ ἔχει τὴν φύσικήν του ὑγρασίαν, πρέπει αὐτῇ νὰ παραχθῇ τεχνητῶς ἐν τοῖς νηματουργίοις.

Ο ἀτυχῆς λαός! διανοούμεθα κατ' ἵδιαν καὶ στρέφομεν μετὰ οἰκτιρμοῦ τὰ βλέμματά μας πρὸς τὰ ἐκ τῶν ἐργοστασίων ἐξερχόμενα ἀνθρώπωνα δητα, γυναικας, περιτυλιγμένας πάντοτε διὰ βαρέων ύφασμάτων, καὶ ἀνδρας, μὲ τὰς χεῖρας αἰωνίως εἰς τὰ θυλάκια τῶν περισκελίδων.

Πόσον θὰ γίνει ἐξηγητήμένοι καὶ κατάκοποι ἐκ τῆς ἐργασίας ἐν τοιαύτῃ ἀτμοσφαίρᾳ! συλλογιζόμεθα καὶ πάλι. Ἐν τούτοις ἀν δοκιμάσωμεν μίαν μόνον λέξιν νὰ τοῖς εἰπωμεν περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀγγλίας, εὐθὺς ύφοισιν ὑπερηφάνως τὰς κεφαλαίς των καὶ ἐκ τῆς προτέρας των νωγελείας οὐδὲ ἔχοντες διακρίνομεν πλέον ἐπὶ τοῦ προσώπου των.

Τοὺς ἐρωτῶμεν περὶ τῆς πορείας τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, καὶ ἀμέσως μᾶς δίδουσιν ἐπαρκῆ ἀπόκρισιν, τοῖς ὅμιλοις περὶ τοῦ γηραιοῦ Γλαύδωνος, καὶ ἔκαστος αὐτῶν δύναται νὰ μᾶς εἰπῇ, δτι δὲ ἀδάμαστος γέρων προτίθεται μετὰ τοῦ Tennyson, τοῦ δαφνηστεφοῦς ποιητοῦ, νὰ περιγγηθῇ τὰς ἀκτὰς τῆς Σκωτίας, η νὰ διαπλεύσῃ τὴν θάλασσαν, τὴν χωρίζουσαν τὴν ἀγίτητον νῆσον ἀπὸ τῆς Νορβηγίας.

Πόθεν αἱ διάφοροι αὐταὶ γνώσεις;

Εἶναι η ὁγδόη περίπου ἐσπέρινη ὥρα. Τὴν ὥραν ταύ-

την συνειδήσουν οι ἐργάται νὰ μεταβάνωσιν εἰς το δημαρχεῖον, όπου μάνθανουσι τὰ νέα τῆς ἡμέρας.

Τοὺς ἀκολουθοῦμεν καὶ ἀνερχόμεθα μετ' αὐτῶν μίαν καλύμακα εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα. Ἐδῶ ἀναγινώσκομεν τὰς λέξεις „Free Library“. Καὶ ἐν πρώτοις μία θύρα, ἀνωθεν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ „Newspaper Room“, ἀνογεται, καὶ εἰςερχόμεθα εἰς εὑρεῖαν καὶ κατάφωτον αἴθουσαν. Ἐν τῷ μέσω γηγαντιαία τραπέζᾳ, κύκλῳ μετρότεραι τραπέζαι, ἀναλόγια πανταχοῦ καὶ πολυάριθμα καθίσματα. Ἐπὶ τῶν τραπέζων εύρισκονται ἀπειράριθμοι ἐφημερίδες καὶ περιοδικά πολιτικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά καὶ θρησκευτικά. Καὶ γύρω τῶν τραπέζων τούτων, πρὸ τῶν ἀναλογίων καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν καθισμάτων κάθηνται ἀναγνῶσται βεβυθισμένοι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν τυπογραφικῶν φύλλων, ὡν τὸ περιεχόμενον ἀπλήστως καταβροχθίζουσι διὰ τῶν βλεμμάτων. Νεκρικὴ σιγὴ ἐπικρατεῖ, ἐνίστε δὲ μόνον ἀκούεται θαυμαστικὸν τι ἐπιφάνημα, προερχόμενον ἐκ τῶν χειλέων μονομανοῦς τινος ἀναγνώστου.

Ἐδῶ ἀπαντῶμεν ἀντιπροσώπους πάσης κοινωνικῆς τάξεως καὶ πάσης ἥλικίας. Ἐπὶ τῶν τοίχων κρέμανται προγράμματα καὶ κανονισμοί, ἐξ αὐτῶν δὲ μάνθανομεν, διτὶ οἱ κυριώτεροι ὅροι εἶναι νὰ φέρηται τις κοσμίως, νὰ μένῃ ἥσυχος, νὰ μη ῥυπαίνῃ τὰς ἐφημερίδας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναγνώσεως νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸ δωμάτιον καὶ νὰ μὴ καπνίζῃ.

Εἰς τὸ ἄνω πάτωμα εὑρίσκεται τὸ κυρίως „Free Library“, ἣτοι δύο μεγάλοι θάλαμοι, όπου ἐν μεγίστῃ τάξει ὑπάρχουσιν ἐκτεθειμένα εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν τὰ πνευματικά

προϊόντα σγεδὸν ὅλων τῶν ἔθνων. Καὶ τὰ μὲν ζένα ἔργα, καλῶς δεδεμένα, παρέχονται εἰς τοὺς ἀπισκέπτας ἐν τῇ ἀρέστῃ μεταφράσει, τα δὲ ἐγχώρια ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῶν καλλίστων καὶ οὐχὶ διὰ τῶν εὐωνοτάτων αὐτῶν ἐκδόσεων. Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι, ἡ θεολογία, ἡ φιλοσοφία, ἡ ιστορία, ἡ καλλιτεχνία, ἡ ποίησις, ἡ λεξικογραφία, ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἐν γένει πᾶς κλάδος ἀνθρωπίνης γνώσεως καὶ ἐπιστήμης ἀντιπροσωπεύεται ἐνταῦθα οὐχὶ μόνον διὰ τῶν ἀρίστων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ὀπωδήποτε γνωστῶν βιβλίων, τὰ δοπίαι προθύμως παρέχονται εἰς πάντα τὸν φέροντα ἀπόδειξιν ἐνὸς ὑπαλλήλου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τα βιβλία ἐπιτρέπεται ν' ἀναγινώσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ βιβλιοπωλείου καὶ οὕτω καθ' ἕκαστην αἱ αἴθουσαι βρίθουσι κόσμου. Πλούσιοι καὶ πένητες, ἀνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροντες ἀπολαύονται μετ' ἵστης ἐλευθερίας καὶ ἵσων δικαιωμάτων τὰς ὀψεις τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου καθιδρύματος.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν Ἀγγλίᾳ. Παρ' ἡμῖν δὲ τολμηρὸν βεβαίως θὰ ἦτο ν' ἀπαιτήσῃ τις τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργίαν τοιούτων ἰδύματων, ἀφ' οὐ μέχρι τοῦδε πολλὰ ἀλλα, καὶ μεγάλα καὶ σοφώτερα ἡμῶν, ἔθνη δὲν ηὔτυχησαν νὰ θεμελιώσωσι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μορφώσεως τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐν τούτοις οὐδεμίᾳ τούλαχιστον βλάβη θὰ ἐγίνετο, οὔτε εἰς τοὺς βιβλιοπωλάς οὔτε εἰς τὸ φιλομαθές καὶ φιλόκαινον ἐλληνικὸν δημόσιον, ἀν πρὸς τὸ παρὸν ἐγίνοντο ἀπόπειραι τινες τοιαῦται καὶ ἐν ἀπὸ τοῦδε κατεβάλλοντο προεπάθειαι χάριν ἔργων, ὡν ἡ τελειοποίησις καὶ διαιώνισις ἐναπόκειται εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ δραστηριότητα τῶν μελλουσῶν γενεῶν τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς.

Η ΕΠΑΙΤΙΣ.

(συνέχεια).

— „Πολὺ μέρος τῆς ἀπολύτου ἀληθείας εὑρίσκω εἰς τοὺς λόγους Σας“, ἀπήγνησεν εἰς ταῦτα ἡ κυρία Φάλδηνερ. „Ἔγὼ δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ ἀκεράιαν περὶ πάντων τούτων γνώμην, διότι δὲν ηὔτυχησα ἡ μᾶλλον δὲν ἥτυχησα νὰ ζήσω εἰς τοιούτους συναναστροφῶν κύκλους. Νομίζω δύως, διτὶ, δύος πανταχοῦ οὕτω καὶ ἐκεῖ, τὸ κακὸν προέρχεται ἐκ τῆς ὑπερβολῆς. Ἐχετε δίκαιον ισχυρίζομενος, διτὶ ἡμεῖς αἱ γυναῖκες εἰμεθα πρωρισμέναι νὰ ζῶμεν ἐν στενοτάτῳ κύκλῳ, τῷ οἰκογενειακῷ δηλ., διότι πράγματι εὑρίσκομεν τὴν πηγὴν τῶν καθηκόντων μας καὶ πάσης εὐφροσύνης, καὶ εἶναι τῷ ὅντι ἀληθεῖς διτὶ οὐδέποτε θὰ ὀρθοποδήσωμεν, οὐδέποτε θὰ πατήσωμεν ἐπὶ ἀσφαλοῦς ἐδάφους ἀμαρτίας ἐξέλθωμεν παντελῶς τοῦ κύκλου τούτου. Διατί δύως πάλιν νὰ στερηθῶμεν ἐντελῶς καὶ πάσης εὐκαιρίας, ἔστω καὶ σπανιωτάτης, καθ' ἡν δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰ πνευματικὰ προσόντα μας καὶ ν' ἀπολαύσωμεν τὴν χάριν τῆς μετ' ἀνεπτυγμένων ἀνδρῶν συναναστροφῆς; Εναντιοῦμαι καὶ ἐγὼ μετὰ πάσης δυνάμεως εἰς τὴν καθιέρωσιν ἐσπερίδων διαρκῶν, ἐπτάκις, ὡς ἐλέγετε, τῆς ἑβδομάδος διδομένων, καὶ βλέπω ὅτι ἡ ὑπερβολὴ αὕτη ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα πᾶσαν τῆς φυσικότητος ἀπώλειαν καὶ ἐντελῇ ἐξάντλησιν. Ἀλλὰ μήπως δὲν ὑπάρχει καὶ ὡς πρὸς τοῦτο μέση τις ὁδός;“

— „Ισως ἐξεφράσθη ὑπερβολικῶς, ἥθελον . . . .“

— „Ἀλλ' ἀφήσατε με τώρα καὶ Σεῖς γὰ τελειώσω τὴν διμιλίαν μου“, υπέλαβεν ἐκείνη ἀπωθούσα τὸν Φάλδηνερ ἐλαφρώς. „Ἐλέγετε προηγουμένως, διτὶ πολὺ σπανίως δύνανται νὰ διεξαγάγωσι ζήτημα ἐν διαρκεῖ ἐτοιμότητι πνεύματος

καὶ εὐτραπελίᾳ. Ἐγὼ δύναμαι νὰ Σᾶς βεβαιώσω, διτὶ δὲν ὑπάρχει βαρετώτερον πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ τῆς μεταξὺ γυναικῶν παρουσίας ἀλληγε τινὸς εὐφυοῦς γυναικός, ἡπειροῦσι ἀνοστον καὶ ἐπιπόλαιον διτὶ δὲν ἀρέσκει εἰς τὴν ἴδιαν. Ἐν τοιαύτῃ συναναστροφῇ αἰσθανόμεθα τὴν μεγαλειτέραν στενοχωρίαν καὶ ἐπὶ τέλους προτιμῶμεν νὰ ἐρυθριάσωμεν μὲ τὰς ὀλίγας γνώσεις μας ἐνώπιον ἀνδρὸς ἡ ἐνώπιον μιᾶς τοιαύτης κυρίας. Μὴ λησμονῆτε δύως, διτὶ συνήθως ἐν ταῖς γυναικείαις συναναστροφαῖς πρόκειται πρὸ πάντων περὶ τῶν οἰκειακῶν πραγμάτων, τῆς γειτονείας, δύμοιων κοινωνικῶν εἰδήσεων καὶ ἴδια περὶ τῶν συρμῶν. Ἀλλὰ πρέπει μόνον εἰς αὐτοὺς τοὺς κύκλους νὰ περιορισθῶμεν, καὶ διτὶ ἐγδιαφέρει ὅλον τὸν λοιπὸν κόσμον καὶ συντείνει ἡ ἐκμάθησις αὐτοῦ εἰς μόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸ πρέπει νὰ ἔνε διόλου ζένον πρὸς ἡμᾶς;“

— „Οχι! δά! μὲ παρενοήσατε· ἐγὼ δὲν εἴπον αὐτό.“

— „Ἐγὼ δὲν ἀρνοῦμαι“ μπέλαβεν ἐκείνη μετὰ ζωηρότητος, „εἶναι ἀληθεῖς, διτὶ οἱ ἀνδρες ἔχουσι μᾶλλον ἐρυθρόν τινα μόρφωσιν καὶ ὡς ἐκ ταύτης διακρίνουσιν εὐκόλως τὴν ἡμιμάθειαν καὶ τὴν ἐπιπόλαιον παίδευσιν, ἦν καὶ περιφρονοῦσιν. Ἀλλά, Σᾶς βεβαιῶ, μὲ πόσην εὐχαρίστησιν προσέχομεν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἀνδρῶν, δοσάνις μάλιστα περιορίζονται εἰς πράγματα οὐχὶ ὅλως ζένα πρὸς ἡμᾶς, π. χ. περὶ γνωστοτάτου τινὸς βιβλίου, τὸ ὄποιον πολλάκις ἀνέγνωμέν, εἴτε περὶ εἰκόνων καὶ χωρῶν, τὰς ὁποῖας ἔτυχε νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ ἐπισκεψώμεν. Ἡ τοιαύτη ἀκρόασις συντελεῖ βεβαίως εἰς διάπλασιν τοῦ ἡμετέρου πνεύματος,